

SUMMARFESTIVALURIN 2012

Rustaff hevði ikki færri
enn 12 tónleikarar og
sangarar við í bólkinum

Russ Taff rørði við hjørtu á Vágsbøi

UMMÆLI Tað var ein hjartanemandi og vøkur konsert, ið amerikanski gospelsangarin Russ Taff helt á Vágsbøi leygardag seinnapart

Niels Uni Dam

Russ Taff var stóra kristiliga navnið á ársins Summarfestivalskrá. Eins og undanfarin ár hevði Summarfestivalurin eitt sindur av lovsangi á festivalskránni, og við fløguni Faroe Islands í skjáttuni, var neyv-an nakar ivi um, at Russ Taff var mest upplagda boðið.

Næstan føroyingur

Russ Taff hevur seinastu árin ver-ið so nógv í Føroyum, at man næstan ikki longur sær hann, sum eitt útlendskt tónleikanavn. Og við

einum bólki, mannaðum av ikki færri enn 12 føroyingum, og ein-ari útgávu skrivaða og gjörda av føroyingum í Føroyum, er Russ Taff kanska enntá meira at rokna sum føroyingur í hesum høpi. Russ Taff legði heldur ikki skjól á, hvussu væl honum dámar í Føroyum:

- Tit er undurfull fólk her í Føroyum, eg fari kanska at flyta higar!, segði hann við mannfjöldina á Vágsbøi, og at døma eftir lógva-brestunum verður hann vælkominn.

Mannfjöldin var annars ikki av teimum heilt stóru frammanfyri pallin, ivaleyst spældi ráa veðrið

og mjørkin sín leiklut í, at tað mest vóru Russ Taff fjepparar og lovsongsfjepparar, ið leitaðu sær á konsertina. Bakandi sól hevði ivaleyst lokka fleiri oman á konsertina.

Ógvislig ljóðmynd

Sum sagt vóru ikki færri enn 12 tónleikarar og sangarar við í bólkinum. Jón Svein Heinesen og Divaz tóku sær av kórinum, meðan Kim og Finnur Hansen spældu tangentar, blásarar vóru Ólavur Olsen og Hans Petur í Brekkunum, Hans Poulsen spældi gittar, Óli Poulsen

spældi bass og gittar, Kristoffur Mørkøre spældi slagverk, bass og gittar, Jákup Zachariassen spældi steelgittar og Jósvá Debess spældi trummur. Samanlagt ein ljóðmynd, ið var ógvislig og pompøs og øll tóktust at spæla sín leiklut væl. Hetta hóskaði væl sum grundvøllur til Russ Taff, tí maðurin hevur veruliga eina stóra rødd. Hann syngur so sannfórandi, at tú trýrt hvørjum orði, og fyri ein lovsangara er hetta ein frálíkur eginleiki.

Fín lög

Til dømis í vakra lagnum I Cry, var tað ein sonn frægd at hoyra hann syngja sín boðskap út til síni samtú, ið hjartaliga sungu við, og okkum, sum bara vóru komin framvið at hoyra tónleik.

Fleiri lög av "Faroe Islands" út-

gávuni vóru á skránni. Her havi eg hug til at nevna lagið "Heaven", ið Óli Poulsen og Jákup Zachariassen hava skrivað, hetta er eitt fint lag. Kórrøddirnar eru eitt sindur klisjé kendar, men tað er ikki óvanligt í gospelhøpi.

Rock´n´Roll gospel

Besta lutan var tó, tá Russ Taff sang sína útgávu av gamla gospelsanginum, "Aint´ No Grave Gonna Hold This Body Down". Hetta lagið, ið hann plagdi at hoyra í kirkjunum sum smádrongur, varð servera sum eitt slag av Rock n´Roll Gospel, pumpandi og við einum feitum nærum ágangandi stemningi.

Konsertin var tónlistarlaga frálík, og hóast fjöldin ikki var tann størsta, so rørdi Russ Taff tey flestu av okkum.